

תת"ע 10998/04/22 - מדינת ישראל נגד יורם דן

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 10998-04-22 מדינת ישראל נ' יורם דן
תיק חיצוני: 21124608312

בפני	כבוד השופט שי שלהבת
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	יורם דן

הכרעת דין

בהתאם להוראות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, הריני להודיע בפתח החלטתי, כי החלטתי לזכות את הנאשם מן העבירה שיוחסה לו.

רקע

כנגד הנאשם שבפני הוגש כתב אישום בגין עבירה של נהיגה בניגוד לתקנה 36(ד) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961, (להלן: "**תקנות התעבורה**") על שנהג בכביש המחולק לנתיבים שבהם סומנו חיצים המובילים לצומת ונכנס לצומת שלא בכיוון החץ ממנו נכנס לצומת.

בהתאם לעובדות כתב האישום, נעברה העבירה לכאורה ביום 28.10.21 בשעה 20.00 ברחוב ארלזורוב 149 בתל אביב.

הנאשם, שהנו נהג מונית, כפר באשמה והתקיים בפני דיון הוכחות. במהלך הדיון העיד עד התביעה אשר רשום לנאשם את הדו"ח נשוא כתב האישום (להלן: "**ע"ת**") במסגרת פרשת התביעה והנאשם העיד במסגרת פרשת ההגנה. לאחר סיכומי הצדדים ולאור העובדה שמדובר בנאשם שאינו מכיר את הפרוצדורה הנוהגת בבית המשפט, אפשרתי לנאשם להגיש סרטון שצילם באמצעות הטלפון הנייד שלו. לאחר הגשת הסרטון התקיימה ישיבה נוספת שהוקדשה בעיקר לחקירתו הנגדית של הנאשם ביחס לסרטון.

חקירות העדים וסיכומי הצדדים

במסגרת חקירתו הראשית של ע"ת הוגשו באמצעותו דו"ח תשלום קנס ומזכר מיום האירוע (סומנו ת/1 ו - ת/2 בהתאמה) וע"ת הקריא את נסיבות האירוע כפי שנרשמו על ידו במסגרת ת/1. ע"ת מסר כי הנאשם נהג בכביש בעל 4 נתיבים ופנה שמאלה מהנתיב השני משמאל עליו מסומן חץ המכוון לכיוון ישר בלבד. כן טען שהנאשם נהג בניגוד לרמזור הרלוונטי שהורה על נסיעה בכיוון ישר בלבד. לדברי ע"ת בסוף הליך רישום הדו"ח, ניגש עם הנאשם למקום העבירה

לכאורה והראה לו את התמרור והצבע הצבוע על הכביש.

באמצעות ע"ת הוגש סרטון מצלמת הגוף שלו המתעד את המפגש עם הנאשם ואשר סומן ת/3.

במסגרת החקירה הנגדית ולשאלת הנאשם איזו עבירה עבר, ענה ע"ת כי הנאשם פנה בניגוד לרמזור במקום וכי היה קווקו שמאלה מהנתיב השמאלי ביותר בלבד.

עוד הוסיף ע"ת ותיאר את נסיבות המפגש עם הנאשם וציין שהנ"ל גידף וצילם אותו.

במסגרת חקירתו הראשית, הציג הנאשם באישור בית המשפט תמונה המראה שמהנתיב בו פנה אין סימון על גבי הכביש. כן טען שמעל הנתיב ממנו מוצב רמזור המורה שניתן לפנות ממנו לכיוונים ישר ושמאלה. במסגרת חקירתו הנגדית ולשאלה מדוע לא העיד את שתי הנוסעות שהיו עמו ברכב בעת ביצוע העבירה לכאורה, ענה הנאשם כי הן סירבו והדבר מתועד בסרטון מצלמת הגוף. כן טען כי על גבי הנתיב בו נסע לא היה כל סימון.

במסגרת סיכומיה, טענה ב"כ המאשימה כי עדותו של ע"ת מתיישבת עם ת/3 וכי עדותו של הנאשם אינה סדירה ואינה רציפה. כן הצביע על מחדלו של הנאשם באי העדת הנוסעות ששהו עמו ברכב.

הנאשם בסיכומיו, טען שפנה שמאלה מנתיב שלכל אורכו לא הופיע כל סימון ובכפוף לתמרור שאפשר לו לנסוע לכיוונים ישר ושמאלה. כן טען כי ביקש מהנוסעות שהיו עמו להעיד והן סירבו בתוקף.

לאחר הגשת הסרטון שצילם הנאשם באמצעות הטלפון הנייד שלו (אשר סומן נ/1) נחקר לגביו הנאשם בחקירה נגדית. לשאלת התובעת לפיה הנתיב ממנו פנה מיועד לנסיעה ישר שאם לא כן היה עליו סימון לפניה שמאלה, ענה הנאשם שלא היה על הנתיב כל חץ, אך יש שלט המורה שניתן לנסוע ישר ושמאלה. ביחס לאמור בדקה 12.37 במסגרת נ/1, מסר הנאשם כי בצידי המסלול בו נסע מצויר קו מקוקו אך אין כל סימון בתוך הנתיב.

לשאלות בית המשפט, ציין הנאשם שמול הנתיב בו נסע היה רמזור שהצביע על נסיעה לכיוון ישר בלבד, אך תמרור המתיר פניה הן ישר והן שמאלה "מבטל את הרמזור".

ב"כ התביעה הזהירה את הנאשם כי הוא עשוי להיות מורשע בעבירה נוספת של נסיעה בניגוד לכיוון הרמזור וזאת בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה. הנאשם טען בתגובה כי תמרור 202 שהוצב, (המתיר פניה ישר ושמאלה) גובר על הרמזור.

התיק נדחה לישיבת מתן הכרעת דין להיום.

ניתוח וממצאים

בקליפת האגוז הרי שקיימת סתירה בין גרסת ע"ת לגרסת הנאשם לגבי הסימון על הנתיב ממנו פנה הנאשם שמאלה. יישוב הסתירה נערך באמצעות עיון בשני הסרטונים שהוצגו, סרטון הגוף (ת/3) והסרטון אותו צילם הנאשם (נ/1).

עיון בת/3, מלמד כי החל מהדקה 19.10 ועד לדקה 21 לערך, נמצאים ע"ת והנאשם בסמוך לנתיב ממנו פנה הנאשם. בסרטון נראה הנתיב ללא סימון כל חץ. בדקה 19.32 לסרטון נראה סוף הנתיב וגם עליו אין סימון.

עיון בנ/1 מלמד שהחל מהדקה 13.12 לערך ניתן לראות שבנתיב השמאלי ביותר (לימינו נסע הנאשם) מסומן חץ שמאלה ועל שני הנתיבים שמימין לנתיב בו נסע הנאשם, מופיע סימון לישר. כן ניתן ללמוד כי על הנתיב בו נסע הנאשם לא מופיע כל סימון. בהמשך הסרטון, מצולם שלט המסמן שניתן לפנות ישר ושמאלה ודומה כי התמרור מופיע מעל הנתיב ממנו פנה הנאשם (שאם לא כן, נמצא התמרור מעל אחד הנתיבים האחרים ועומד בניגוד למסומן על גביהם). בנוסף ניתן לראות שמול הנתיב רמזור המסמן כיוון נסיעה ישר בלבד ועל גבי הרמזור שמשמאלו מסומנת הפניה שמאלה. עוד יצוין שיש קיוקוים לנתיב שפונה שמאלה.

מעיון בשני הסרטונים, עולה כי על גבי הנתיב ממנו פנה הנאשם שמאלה, אין כל סימון של כיוון נסיעה. מעיון בנ/1 בלבד, עולה קיומו של שלט המתיר נסיעה ישר ושמאלה שדומה כי הוא ממוקם מעל הנתיב ממנו פנה הנאשם וכי הרמזור שמול הנתיב האמור מתיר פניה ישר בלבד.

האמור בת/3 אינו כולל להבנתי התייחסות לתמרור ולרמזור האמורים.

לאור האמור, הרי שצודק הנאשם באומרו כי אין סימון על גבי הנתיב בו נסע. כן דומה כי אפשר וקיימת סתירה בין השלט המוצב מעל הנתיב ובין הרמזור הרלוונטי.

כידוע על פי הוראות סעיף 34כב לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, תלויה הרשעתו של אדם בכך שאשמתו הוכחה מעבר לכל ספק סביר וקיומו של ספק פועל לטובת הנאשם.

העבירה שיוחסה לנאשם הנה כאמור נהיגה בניגוד לתקנה 36(ד) לתקנות התעבורה שזו לשונה:

(ד) בכביש המחולק לנתיבים שבהם סומנו חצים המובילים לצומת, לא ייכנס הנהג לצומת, לא יעבור בו ולא יצא ממנו אלא בכיוון חץ שסומן בנתיב שממנו נכנס לצומת; לעניין תקנת משנה זו, "צומת" - לרבות מפגש עם כביש אחר.

מאחר ובהתאם לחומר הראיות שהוצג, עולה כי אין כל סימון על גבי הנתיב ממנו פנה הנאשם שמאלה ובכל מקרה התביעה לא עמדה בנטל להראות כי על גבי הנתיב ממנו פנה הנאשם מסומן חץ שבניגוד אליו נסע הנאשם, הרי שלהבנתי, לא הוכחו יסודות העבירה הנטענת כנגד הנאשם.

יתרה מכך, הסתירה הלכאורית הקיימת בין התמרור הניצב מעל הנתיב לרמזור החולש עליו, מקנה לנאשם טענת הגנה חזקה לפיה כל סתירה או אי בהירות בין תמרורים שונים, פועלת לטובת הנאשם ויוצרת ספק באשמתו. זאת אף אם יאמר כי הרמזור החולש על הנתיב גובר על כל סימון המצוין על גביו.

לאור זאת, הרי שדינו להיות מזוכה מהעבירה שיוחסה לו.

כאמור מעלה, מצפיה ב- 1/נ, מדברי הנאשם בחקירתו הנגדית ביחס ל - 1/נ וכן מדברי ע"ת במסגרת החקירה הנגדית, עולה כי הנאשם פנה בניגוד לכיוון הרמזור. הרמזור שמול הנתב בו נסע הנאשם מתיר נסיעה ישר בלבד ואילו הנאשם פנה שמאלה.

בהתאם לסעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 "בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; אולם לא יוטל עליו בשל כך עונש חמור מזה שאפשר היה להטיל עליו אילו הוכחו העובדות כפי שנטענו בכתב האישום."

אפשרות הרשעתו בעבירה של נהיגה בניגוד לכיוון הרמזור, הוצגה לנאשם והוא נתן לה מענה בדמות עליונותו של התמרור החל על הנתב הרלוונטי.

לעניות דעתי, אין לפעול במקרה זה בהתאם לסמכות בית המשפט בסעיף האמור 184 וזאת משני טעמים.

הטעם הראשון מבוסס על הסתירה הנדמית בין התמרור לרמזור, אותה הציג הנאשם.

הטעם השני נובע ממדיניות משפטית ראויה על פיה לא ראוי להרשיע נאשם לא מיוצג בשל עבירה אותה ציין השוטר הרלוונטי, אך לא נכללה בכתב האישום ושדבר קיומה הובהר לבית המשפט באמצעות ראיה שהציג הנאשם לצורך הבנתו.

לאור כל זאת, הרי שכאמור בפתח דברי, החלטתי לזכות את הנאשם מן העבירה שיוחסה לו.

למעלה מן הדרוש אציין, כי התנהלותו של הנאשם מול ע"ת כפי שעולה מת/3 ומ-1/נ אינה מרווה נחת ויתכן שדווקא בשל מסקנתי, ראוי היה שינקוט בהתנהלות ושפה רגועות יותר.

זכות ערעור כדין

ניתנה היום, כ"ח חשוון תשפ"ג, 22 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.

